

40 / ± || Caducuma dels sortints
en forma de dent que pre-
senta una vora, una tres-
ta, etc.

Quexals de vella, herba quei-
xalera (Hyosciamus niger). |
Abriülls (Tribulus terrestris).

queixal m. Dent molar.
Arrencar un queixal. El queixal
del seny. ±

queixalada f. Monegada || Cos
que es separa d'algun cos amb
les dents; bocí de pa, porció cin-
ta de menjar, que es pren
per a d'apat. per

queixalar v. tr. Momenjar

queixalejar v. tr. Donar queixalada

queixaler -a adj. Relatiu als
quexals. | Armetlla queixalera, fàcil
de trencar | Herba queixalera, v. herba
|| m. Arrencar quexals.